

فعالیت‌های انشماراتی، مطبوعاتی و رسانه‌ای معاف از مالیات شد

کمیسیون تلفیق بودجه مجلس شورای اسلامی در مصوبه‌ای فعالیت‌های انشماراتی، مطبوعاتی و قرآنی و موسسات رسانه‌ای دارای مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را از پرداخت مالیات معاف کرد. طبق مصوبه کمیسیون تلفیق بودجه سال آینده «معافیت مالیاتی در آمد سالانه مشمول اشخاص موضوع بند (ل) ماده (۱۳۹) قانون مالیات‌های مستقیم به استثنای فعالیت‌های انشماراتی، مطبوعاتی، قرآنی و موسسات رسانه‌ای دارای مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی حداکثر معادل ۴ برابر سقف مالیات ماده ۸۴ قانون مذکور است و مازاد بر آن حسب مورد به نرخ قانون مالیات‌های مستقیم، مشمول مالیات است» در این بند فعالیت‌های بر شمرده شده از پرداخت مالیات مستثنی شدند و برای سایر امور مازاد بر چهار برابر سقف، مالیات اخذ می‌شود.

ضرغامی:

نمی‌توانیم به گردشگری خارجی بگوییم از بله و اینا استفاده کن

وزیر میراث فرهنگی و گردشگری گفت: نمی‌توانیم به گردشگری خارجی بگوییم از بله و اینا استفاده کن؛ او می‌خواهد از تهران با پارس در ارتباط باشد. عزت‌الله ضرغامی در حاشیه جلسه هیات دولت افزود: وزیر ارتباطات به خاطر سیم کارت‌هایی که به گردشگران خارجی داده می‌شود خیلی مورد حمله قرار گرفت. این پیشنهاد ما بود و پیگیر آن هم هستیم باید از من باید انتقاد بشود. او گفت باید حداقل خدمات و سرویس‌ها به گردشگرهای خارجی داده شود. به گفته ضرغامی اینترنت و سکوهای خارجی مثل نان شب و هوم‌مورد نیاز گردشگران خارجی است که به کشور می‌آیند.

وزیر میراث فرهنگی و گردشگری گفت:

نمی‌توانیم به گردشگری خارجی بگوییم از بله و اینا استفاده کن؛ او می‌خواهد از تهران با پارس در ارتباط باشد. عزت‌الله ضرغامی در حاشیه جلسه هیات دولت افزود: وزیر ارتباطات به خاطر سیم کارت‌هایی که به گردشگران خارجی داده می‌شود خیلی مورد حمله قرار گرفت. این پیشنهاد ما بود و پیگیر آن هم هستیم باید از من باید انتقاد بشود. او گفت باید حداقل خدمات و سرویس‌ها به گردشگرهای خارجی داده شود. به گفته ضرغامی اینترنت و سکوهای خارجی مثل نان شب و هوم‌مورد نیاز گردشگران خارجی است که به کشور می‌آیند.

علی اسداللهی آزاد شد

علی اسداللهی، شاعر و از یادداشت‌شدگان اتفاقات اخیر، از زندان آزاد شد. به گزارش ایسنا، خواهر این شاعر، با انتشار تصویری از مقابل زندان تهران بزرگ از آزادی برادرش خبر داد. پیش‌تر اعلام شده بود که نخستین جلسه دادگاه او در چند روز گذشته برگزار شده است. علی اسداللهی، متولد شهریور ۱۳۶۶، از ۳۰ آبان‌ماه در بازداشت به‌سر می‌برد. «هشت‌نامه و سه شعر»، «منظومه لالکی»، «پنجاه و هفت-شصت و هشت»، «چشم‌پراه‌برینیم»، «الف تا ی» و «پنی سبیلین» از جمله آثار او است.

قرار منع تعقیب روزنامه‌سازندگی صادر شد

دادسرای فرهنگ و رسانه اعلام کرد: پس از بررسی‌های صورت‌گرفته روی پرونده تشکیل شده با موضوع انتشار گزارشی با عنوان «طغیان گوشت»، بازپرس برای روزنامه‌سازندگی قرار منع تعقیب صادر کرد. در قرار صادر شده بازپرس گفته که در گزارش روزنامه‌سازندگی مطلب خلاف واقعی مشاهده نشده و گزارش مورد اشاره صرفاً روایت تحلیلی داشته است.

موفقیت ۹ کودک ایرانی در مسابقه نقاشی محیط زیست JQA

۹ عضو مراکز فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در بیست و دومین مسابقه بین‌المللی نقاشی محیط زیست «جی کیو ای» (JQA) زاین که در سال ۲۰۲۲ برگزار شد موفق به کسب جایزه و دیپلم افتخار شدند. به گزارش اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، در این دوره از مسابقه ۶ هزار و ۳۹۰ اثر از ۶۱ کشور جهان شرکت داشتند که از این تعداد ۳ نفر از اعضای مراکز فرهنگی و هنری کانون پرورش فکری موفق به کسب جایزه اول و ۶ نفر دیگر موفق به دریافت دیپلم افتخار بخش بین‌الملل شدند. بیست و دومین مسابقه بین‌المللی نقاشی محیط زیست JQA زاین با موضوع «انتخاب سبک زندگی دوستدار محیط زیست» برگزار شد. کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان ۱۶۳ اثر اعضای خود را از سراسر کشور به این مسابقه ارسال کرده بود.

درباره نمایش‌های «اهل هوا» و «آرامش فقط یک ساعت»

پنجر بودن ماشین سرگرم‌سازی تئاتر

محمدحسن خدایی

هماهنگی با حال و هوای روزهداران و فضای معنوی کشور سامان خواهد یافت. البته اگر گروه‌های اجرایی به تعطیلات نوروز به‌عنوان فرصت‌اجرای تئاتر بنگرند و بخواهند در تعطیلات امسال نمایشی را به مخاطبان خویش عرضه کنند.

این هفته به‌روال این مدت، به‌دو نمایش خواهیم پرداخت که این شب‌ها در سالن نوفل لوشاتو اجرا می‌روند. دو اجرا با فرم و محتوای متفاوت از یکدیگر. اما هر دو این اجراها وجه مشترکی دارند که مربوط است به فضای ایران معاصر و بازتاب انسان ایرانی در تمامیت آن.

نمایش اول - اهل هوا

نمایشنامه‌ای که مریم تاجیک نوشته کامبیز یادآور مونوگرافی است که غلامحسین ساعدی سال‌ها پیش در رابطه با سرم و سرودم دمان جنوب ایران به‌انجام رساند. نوعی تلاش برای فهم مصائب فرهنگ توده مردم ساکن در کرانه‌های خلیج فارس ساعدی‌بان نگاه چپ‌گرایانه و ماتریالیستی خویش سعی داشت به مناسبت خلاف آمد

و اغلب ماورایی سواحل جنوبی ایران پی برد. به هر حال برای کشوری که روزگاری سوادای تمدن بزرگ داشته، راز گشایی از امور ناشناخته و غیر قابل توضیح، می‌توانست مهم تلقی شود. بی‌شک دستگاه پرو پاگاندای پهلوی، تحقیق ساعدی را دلیل بر ملا کردن رازهای پنهان توده مردم ادراک می‌کرده است. نوعی آرامش در مواجهه با فرهنگ نامکشوف زار و نیروهای توضیح‌ناپذیر باستانی.

حالا با توجه به نکاتی که ذکر شد به‌اجرای می‌پردازیم که محمدحاجی در مقام کارگردان از نمایشنامه مریم تاجیک بر صحنه آورده است. اهل هوا نمایشی است در باب هویت‌یابی انسان. دوبرادر در پی یافتن این پرسش هستند که پدر واقعی‌شان کیست. حرف و حدیث فراوان در آن خطه کوچک جغرافیایی نزدیک دریا، باعث شده در رابطه با سرم و سرودم دمان جنوب ایران به‌انجام رساند. نوعی تلاش برای فهم مصائب فرهنگ توده مردم ساکن در کرانه‌های خلیج فارس ساعدی‌بان نگاه چپ‌گرایانه و ماتریالیستی خویش سعی داشت به مناسبت خلاف آمد

مثال زد. جواد حیوی و بهنام شرفی به خوبی توانسته‌اند تناقضات مردان عشیره در گرفتار بودن به وضعیت‌های دشوار ناموسی را بازنمایند. با آنکه کنش جنایتکارانه شخصیت «هامون» بر مدار کلیشه‌های همیشگی غیرت و تعصب خانوادگی شکل یافته، اما سیر حوادث نشان می‌دهد که او بنا بر تجربه زیسته‌اش که مبتنی است بر سفر و جایگاهی مدام در بحر و بر عالم، هنگام ارتکاب جنایت ترکیبی است از مهربانی و قساوت در قبال عزیزانی که به قتل خواهر رساند. بی‌جهت نیست که هنگام مواجهه با بازپرس و قاضی، بانوعی آرامش خیال و وجدان معذب، کار خویش را پاسخ به ندای وظیفه می‌داند تا از این طریق جهان را از لوٹ گناهکاران پاک کند. در نهایت می‌توان نمایش اهل هوا را گام مثبتی در کارنامه تئاتری محمدحاجی دانست که در این سال‌ها، بعضی اجراهایش مثل نمایش «دیگری» ناموفق بوده و حواشی متعددی ایجاد کرده است.

نمایش دوم - آرامش فقط یک ساعت

رضاهدادانیا که قبل از این به کار تهیه‌کنندگی تئاتر مشغول بود ناگهان تصمیم گرفته که در قامت کارگردان ظاهر شده و نمایشنامه‌ای را که سمیرا روشنی از متن «یک ساعت آرامش» زلزله اقتباس کرده را بر صحنه آورد. نمایشی که بر کمدی بودن خود اصرار دارد و می‌خواهد به هر قیمتی که شده، تماشاگران خود را بخنداند. شوربختانه تلاش این گروه‌نه چندان شناخته‌شده آن چنان که باید مورد پسند مخاطبان قرار نگرفته و می‌توان محصول رضا هدادانیا را چه به لحاظ زیباییشناسی، چه از منظر گیشه و رضایت مخاطبان، تجربه‌ای شکست‌خورده دانست. بازی‌های بیش از اندازه اغراق‌شده در تصنیف، روایت‌های بی‌منطق، در کنار استفاده از قواعد کمدی‌های تئاتر آزاد، «آرامش فقط یک ساعت» را به تجربه‌ای درآموز از اقتباس ضعیف، کارگردانی نه چندان خلاقانه و خندانند تماشاگر به هر قیمت تبدیل کرده است. فی‌الواقع کمدی قابل اعتنا و طبقه متوسطی فلوریان زلزله فرانسوی، در نسخه ایرانی‌شده این دوستان، یک عقب‌گرد تمام‌عیار محسوب می‌شود. حتی طراحی صحنه پر خرج و دکور واقع‌نمایانه نمایش توانسته

روند عمومی اجراهای تئاتری بر همان روال ماه‌های اخیر می‌گذرد و بر صحنه آمدن نمایش‌ها کسی را شگفت‌زده نمی‌کند. به هر حال نمی‌توان نهاد اجتماعی، تئاتر را از فضای سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی کشور منفک کرد و برای توضیح چگونگی و چرایی وضعیت اسفناک اجراهای تئاتری این روزها و کیفیت اجراها به عوامل بیرونی اشاره نداشت

چندان به کارگردان بیاورد. نتیجه مخاطبان هنگام تماشای این کمدی، گاهی لبخندی خواهند زد و از سهل‌گویی بودن هر کنش دراماتیک و بی‌منطق بودن اغلب روابط انسانی، دچار بهت و حیرت خواهند شد. با آنکه مناسبات دهه ۶۰ در ایران و زمان جنگ یکی از منابع سرشار برای نوشتن نمایشنامه‌های کمدی است اما می‌توان این اجرای ناموفق را فی‌المثل با اجرای «چشم‌برهم زدن» محمد زیکساری مقایسه کرد که چگونه توانست دهه شصت را به میانجی روایات از دست رفته یک کودک کشته شده در موشک‌باران به شکل درخشان برای مخاطبان از نوبسازد.

در انتها می‌توان به رضا هدادانیا پیشنهاد کرد که هم‌چنان به تهیه‌کنندگی تئاتر بپردازد و کارگردانی را به کسانی چون مسعود صالحی بسپارد که اجرای به نسبت خوب «اوج طوفان» را در همین سال نوفل لوشاتو کارگردانی کرد. با تهیه‌کنندگی جناب هدادانیا، از دل تقسیم کار اجتماعی است که تئاتر این روزهای ما می‌تواند نفسی تازه کند و محصول‌یاد تولید نکند. در غیر این صورت، تنها می‌توان در هنگام تماشای اجراهایی چون «آرامش فقط یک ساعت» دست‌از هر نوع کنش انتقادی کشید و بی‌دلیل و با صدای بلند ادای خندیدن از خود در آورد. همان کاری که این اجرا از مخاطبان خویش طلب می‌کند و اغلب ناکام می‌ماند. برای همان یک ساعتی که آرامش ما بوده می‌شود.

هیات علمی و معاون پژوهشی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران است. شرح و گزارش اندیشه‌های او در نشریه‌های علمی و فرهنگی از بزرگ‌ترین عامل اثرگذار در نظام سیاسی ایران معرفی می‌کند یکی از کارهای شاخص طباطبایی است. این خلدون و علوم اجتماعی؛ گفتار در شرایط امتناع، تاریخ

اندیشه سیاسی در ایران؛ ملاحظاتی در مبانی نظری، زوال اندیشه سیاسی در ایران؛ گفتار در مبانی نظری انحطاط ایران، خواجه نظام‌الملک طوسی؛ گفتار در تلاطم فرهنگی ایران، ترجمه تاریخ فلسفه اسلامی، هانری کربن، ترجمه فلسفه ایرانی و فلسفه تطبیقی، هانری کربن، تأملی درباره ایران (سه جلد)، ملت، دولت و حکومت قانون؛ جستار در بیان نص و سنت، سقوط اصفهان به روایت کروسینسکی، تاریخ اندیشه سیاسی جدید در اروپا، تأملی در ترجمه متن‌های اندیشه سیاسی جدید؛ مورد شهریار ماکیاوولی، فلسفه و سیاست؛ مجموعه مقالات جواد طباطبایی، فلسفه و فلسفه سه مقاله دیگر در فلسفه مارکسیستی، لوئی آلتوسر، ترجمه یادداشت‌هایی درباره دیالکتیک، ولادیمیر لنین و ترجمه مسائل حال کارگری و کمونیستی؛ پاسخ به جان لوئیس، لوئی آلتوسر از آثار او است.

سید جواد طباطبایی، فیلسوف ایرانی درگذشت

سیاسی دانشگاه کمبریج بود، پس از اخذ دکترای فلسفه سیاسی در سال ۶۳ به ایران بازگشت و استاد دانشگاه تهران و معاون پژوهشی دانشکده حقوق همان دانشگاه شد، اما بعدها از دانشگاه تهران اخراج شد. او از اواخر دهه ۸۰ شمسی تا میانه دهه ۹۰ در موسسه خصوصی «پرسش» به تدریس پرداخت. در این سال‌ها با نهادهای دیگری از جمله مرکز دائرةالمعارف بزرگ اسلامی همکاری می‌کرد. طباطبایی، استاد دانشگاه و پژوهشگر ایرانی در زمینه فلسفه، تاریخ و سیاست بود. او عضو پیشین

سید جواد طباطبایی، پژوهشگر فلسفه، تاریخ و سیاست درگذشت. سید جواد طباطبایی، فیلسوف و نویسنده ایرانی، در ۷۷ سالگی در بیمارستانی در لس‌آنجلس درگذشت. او به سرطانی مبتلابود. سید جواد طباطبایی متولد ۱۳۲۴ شمسی در تبریز بود. تحصیلات عالی خود را در دانشگاه تهران آغاز کرد. بعد از آن به فرانسه رفت و در دانشگاه سوربن دیپلم مطالعات عالی فلسفه سیاسی گرفت. این مدرس و پژوهشگر فلسفه، تاریخ و سیاست، که صاحب نشان نخل آکادمیک دولت فرانسه و مدال نقره تحقیقات

خبر

به دلیل ابتلا به سرطان و در آمریکا؛

خط قرمز افزایش قیمت کنسرت‌ها کجاست؟

هنر و همچنین نرخ تورم، امر چندان دور از ذهنی به نظر نمی‌رسد، اما مسئله اینجاست که این افزایش قیمت، تا کجا ادامه دارد خواهد بود و خط قرمز و پایان آن کجاست؟ خصوصاً که سود حاصل از این رویه، صرفاً در جیب خوانندگان پاپ و سرمایه‌گذاران آنها می‌رود و عملانفعی را عاید قشر آسیب‌پذیر موسیقی نمی‌کند که همان فعالان حوزه موسیقی سنتی، نوآخی و کلاسیک هستند. باز سرگیری کنسرت‌های پاپ در یکی دو ماه اخیر، بلیت کنسرت‌ها تا سقف ۵۰۰ هزار تومان به فروش رسید که البته در همان زمان بلیت کنسرت‌های خواننده جوانی مانند «اتکو» در کیش تا ۸۰۰ هزار تومان هم فروخته شد. پس از آن در فاصله کوتاه زمانی، فرزند فرین هم بلیت کنسرت‌های خود را تا سقف قیمت ۶۰۰ هزار تومان به فروش رساند. اکنون ولی به نظر می‌رسد که قرار است با موج جدیدی

موسیقی

از افزایش قیمت بلیت‌ها رو به رو شویم؛ چرا که آغاز بلیت فروشی‌های اخیر با سقف قیمت ۷۰۰ هزار تومان همراه بوده است.

البته نکته‌ای که در این بین به چشم می‌خورد، اختلاف قیمت فروش بلیت برای کنسرت‌های مختلف است؛ چنانچه برخی از این کنسرت‌ها هنوز هم تا سقف ۵۰۰ هزار تومان بلیت فروشی می‌کنند. و از سوی متولیان امر به‌طور رسمی مشخص نشده است که این تفاوت قیمت دقیقاً بر چه مبنایی شکل می‌گیرد؟

پیشتر درباره این اختلاف‌ها و تعیین نرخ بلیت کنسرت‌ها با برخی از تهیه‌کنندگان موسیقی صحبت کرده بودیم که یکی از آنها به ایسنا اینگونه توضیح داده بود: «بر اساس شرایط اقتصادی حاکم بر جامعه اعضای صنف تهیه‌کنندگان آثار موسیقی، با مشهور یکدیگر و کارشناسی و تحلیل، قیمت‌گذاری بلیت‌ها را انجام می‌دهند؛ حال اگر قیمت‌گذاری برخی از کنسرت‌ها گران‌تر از نرخ اصلی و خارج از عرف، تعیین شود، بلیت‌ها به فروش نمی‌رود و عوامل آن کنسرت متضرر می‌شوند؛ البته چنین مواردی کم‌بیش می‌آید و در اکثر مواقع

قیمت‌گذاری بلیت‌ها بر اساس سقف تعیین شده است.» حال در شرایطی که خوانندگان جوان تر بلیت‌های کنسرت خود را با قیمت‌های بالا و سقف ۷۰۰ و ۸۰۰ هزار تومان (در تهران و کیش) به فروش می‌رسانند و بدین گونه کنسرت رفتن را به امری لاکچری بدل می‌کنند، شاید آن دسته از خوانندگانی که کار کشته‌تر و قدیمی‌تر هستند، خود را محق بدانند که با قیمتی بالاتر به روی صحنه بروند که بدین ترتیب شاید فروش کنسرت‌هایی تا سقف یک میلیون تومان هم در آینده‌های نزدیک چندان دور از ذهن نباشد.